

(18. 4.)

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER VAN SASSE VAN YSSELT.

Ingezonden 10 Maart 1920.

De ondergeteekende heeft de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

I.

In artikel 37, eerste lid, tusschen de woorden: „voegt” en „ambtshalve” in te lassen de woorden:

„tenzij de verdachte zich in voorloopige hechtenis bevindt of genomen wordt wegens het plegen van eene der in de artikelen 432 en 433 van het Wetboek van Strafrecht omschreven overtredingen”.

Toelichting. In dit geval is de toevoeging van een raadsman verbodig. Meestal verlangt toch de verdachte zich in dit geval niet te verdedigen en zou hij het wenschen, dan kan dit zeer goed aan hem zelve worden overgelaten.

II.

In artikel 37:

eerste lid in de plaats van de woorden: „die kennisgeving of dagvaarding is beteekend” de woorden:

„die kennisgeving is beteekend of door hem de dag der terechtzitting wordt bepaald”.

en *tweede lid* in de plaats van de woorden: „zoodra de dagvaarding in hooger beroep is beteekend”, de woorden:

„zoodra hij den dag der terechtzitting bepaalt” te stellen.

Toelichting. De toevoeging van den raadsman komt te laat, indien die eerst geschiedt nadat de dagvaarding is beteekend, hetgeen de voorzitter van het rechterlijk college bovendien eerst zeer kort vóór den dag der terechtzitting verneemt.

III.

De aanhef van het tweede lid van artikel 46 aldus te doen luiden:

„Voor zoover dit wegens het belang van het onderzoek noodzakelijk is kan tijdens het” enz.

en voorts in de zinsnede van dit lid, aanvangende met:

„Het bevel omschrijft de bepaalde omstandigheden in den voorgaanden zin bedoeld”, deze woorden te veranderen in:

„Het bevel is met redenen omkleed.”

Toelichting. Zooals dit artikel bij de laatste Regeeringwijziging veranderd is, zal zich wel nimmer het geval voordoen, dat aan den raadsman het vrije verkeer met den verdachte kan geweigerd worden, tenzij het reeds te laat is. Vandaar dit amendement, want het zou zeer te betreuren zijn, dat als het in het algemeen belang noodzakelijk is, dat de raadsman van den verdachte niet aanstonds verneemt in welke richting het

onderzoek tegen dezen geleid wordt, de rechterlijke macht de bevoegdheid zoude missen aan den raadsman den toegang tot zijnen cliënt voor een of meer dagen te ontzeggen. Men behoort ook in deze eenig vertrouwen te hebben in de rechterlijke macht, aan wie het toch alleen te doen is om het algemeen belang en niet uitsluitend om het privé belang van den verdachte. Bovendien zou een bevel, zooals de Regeering dat wil gegeven zien, aanleiding kunnen geven tot zeer onverkwikkelijke conflicten tusschen de rechterlijke macht en de balie, waarmede het algemeen belang ook niet wordt gebaat.

IV.

In het eerste lid van artikel 189 achter het woord „verhooren” in te lassen de woorden „van den verda~~cht~~”

en achter de woorden „bij te wonen” in te lassen de woorden: „en kan de rechter-commissaris den raadsman ook toestaan de verhooren van de getuigen en de deskundigen geheel of gedeeltelijk bij te wonen”.

Toelichting. De laatstelijk voorgestelde toevoeging is overeenkomstig het voorstel der Regeering en behoeft daarom geen nadere toelichting. Voor de eerste moge worden verwezen naar de Memorie van Toelichting op art. 189 van het ontwerp.

V.

Aan artikel 259 als laatste lid toe te voegen:

De voorzitter der rechtbank bepaalt, na den officier van justitie te hebben gehoord, den dag der terechtzitting.

Toelichting. Dit wordt voorgesteld, omdat de voorzitter der rechtbank voor eene goede behandeling der strafzaken dezelfde bevoegdheid behoort te hebben als in artikel 388 van het Ontwerp aan den Voorzitter van het gerechtshof wordt toegekend.

VAN SASSE VAN YSSELT.

(18. 5.)

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER DRESSSELHUYLS.

Ingezonden 15 Maart 1920.

De ondergeteekende heeft de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

I.

Artikel 282, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„Daarop wordt de getuige ondervraagd, als in artikel 283 is voorgeschreven.”

II.

Artikel 283 wordt gelezen als volgt:

„De getuige die door den officier van justitie is gedagvaard, of ingevolge artikel 278, derde lid, op de vordering van den officier van justitie wordt gehoord, wordt door dezen ondervraagd; de verdachte kan hem daarna ondervragen, vervolgens weder de officier van justitie en daarna weder de verdachte. Indien daarna nog de officier van justitie den getuige vragen stelt, kan ook de verdachte dezen weder ondervragen.

De getuige die door of ten verzoeken van den verdachte is gedagvaard of ingevolge artikel 278, derde lid, op het verzoek van den verdachte wordt gehoord, wordt door dezen ondervraagd; de officier van justitie kan hem daarna ondervragen, vervolgens weder de verdachte en daarna weder de officier van justitie. Indien daarna nog de verdachte den getuige vragen stelt, kan ook de officier van justitie dezen weder ondervragen.

Vervolgens kunnen de voorzitter en de rechters den getuige ondervragen.

Bij afwezigheid van den verdachte en van diens raadsman of op het verzoek van den verdachte geschiedt de uitoefening van het dezen ingevolge het eerste of het tweede lid toekomend ondervragingsrecht voor hem door den voorzitter.

Bij klaarblijkelijk misbruik van het ondervragingsrecht of klaarblijkelijk onvermogen om dit uit te oefenen, kan de voorzitter met goedvinden van de rechtbank, den ondervrager het woord ontnemen en de ondervraging voor hem overnemen.

De voorzitter geeft aan den verdachte en aan diens raadsman de gelegenheid om tegen den getuige en diens verklaring in te brengen, wat tot verdediging kan dienen. Dezelfde gelegenheid wordt aan den officier van justitie gegeven tot opmerkingen ten opzichte van de door den getuige afgelegde verklaring.

De rechtbank kan ambtshalve of op het verzet van den officier van justitie of van den verdachte beletten, dat aan eenige vraag, door den verdachte of diens raadsman of door den officier van justitie gedaan, wordt gevolg gegeven. De officier van justitie en de verdachte zijn bevoegd met betrekking tot eenige vraag opmerkingen te maken, voordat deze beantwoord wordt."

III.

De laatste zin van **artikel 284** wordt gelezen als volgt: „Artikel 283, vijfde, zesde en zevende lid, is van toepassing.”

Toelichting. De strekking van deze amendementen is om de genoemde artikelen in hoofdzaak terug te brengen tot die van het „Gewijzigd ontwerp van wet” (Zitting 1917—1918—77, n°. 2) en mitsdien het stelsel van het kruisverhoor in te

voeren. Ter adstructie zij verwezen naar het uitgewerkt betoog van de Commissie van Voorbereiding (bladz. 24 en 25 van het Verslag), welks gronden door den Minister in diens Antwoord (bladz. 17 van het Verslag) werden overgenomen.

DRESSELHUYS.

(18. 6.)

AMENDEMENT VAN DEN HEER REIJMER.

Ingezonden 18 Maart 1920.

De ondergeteekende heeft de eer het navolgende amendement voor te stellen:

Aan **artikel 326** toe te voegen:

Nadat de zaak ter terechtzitting is aanhangig gemaakt, kan zoowel de beledigde partij als haar advocaat, ter griffie inzage nemen van de processtukken, zonder de voortzetting der zaak op te houden.

De beledigde partij kan van deze stukken, voor zooverre zij dit verlangt, ten haren koste afschriften doen nemen.

Bij onvermogen, ter beoordeeling van de rechtbank, kan deze gelasten dat de afschriften, welke de beledigde partij noodig heeft, kosteloos worden afgegeven.

REIJMER.